

SZEGEDI
ÜNNEPI
HETEK

Madách: Az ember tragédiája. Előadás a Dóm téren, este 8 órakor.

XVII. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában, augusztus 20-ig.

Kalmár Márton szobrászművész szabadtéri kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központ udvarán, augusztus 30-ig.

Fotóklubok 12. Szegedi Szalonja. Kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 21-ig.

Joó József műgyűjteménye. Kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kosztás Rozália festőművész kiállítása a November 7. Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Kiss Sándor szobrászművész kiállítása a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában, augusztus 20-ig.

Íróportrék. Molnár Edit fotókiállítása a Sajtóház Művészklubjában, szeptember 15-ig.

Könyvkiállítás a Technika Házában, augusztus 8-ig.

Művészet és otthon 1976. Kiállítás a Somogyi-könyvtárban, augusztus 20-ig.

Numizmatikai kiállítás a Juhász Gyula Művelődési Központban, augusztus 8-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai.

Centenárium Ipari Vásár és Kiállítás a Marx téren, augusztus 8-ig.

IV. Nemzetközi Ökolívó Kupa a Sportcsarnokban, délután 5 óráig.

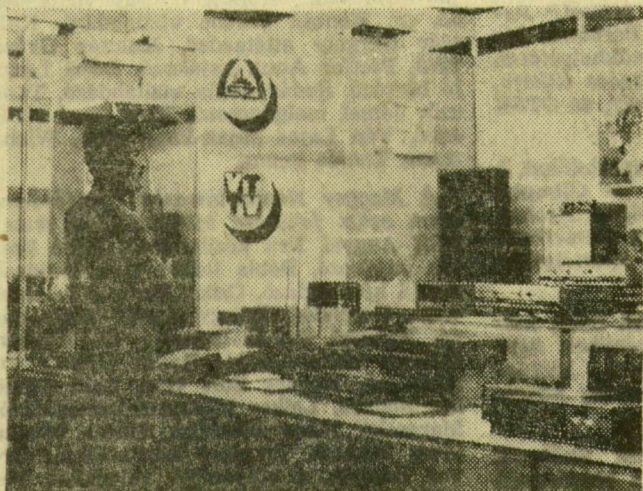
XV. Nemzetközi Kézilabda Kupa a Kistadionban.

Finiséhez érkezett az ipari vásár

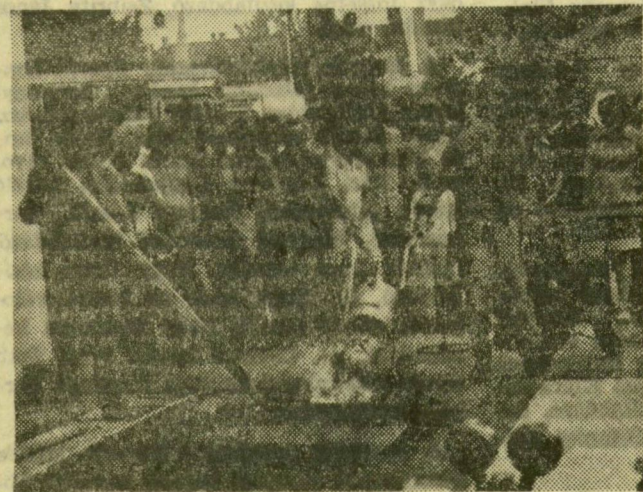
Külföldi vendégek látogatása — Sláger a Mini-Vidi A Kontakta újdonságai

A Centenárium Szegedi Ipari Vásár július 23. óta tartja nyitva kapuit a nagyközönség előtt, s vasárnap a záráshoz érkezik. Tegnap, pénteken több vállalat tartott szakmai bemutatót, közöttük a Szegedi Mezőgazdasági Ellátó Vállalat (AGROKOR), a Papíripari Vállalat és a PIERT, valamint az Üvegipari Művek és gyári találkoztak a szakemberekkel és a kereskedelem képviselőivel. Az esti órákban köszöntötték a 130 ezredik vásárlátogatót, ifj. Soltesz Kálmán férfinévűt, a szegedi színház dolgozóját és családját, akinek az Alföldi TŰZEP Vállalat egy komplett zuhanyzófülkét ajándékozott. A látogatók között üdvözölhették a vásárgazgatóság képviselőit az Újvidéki Nemzetközi Vásár- és Kiállítás vezetőit is. A két utolsó napra, szombatra és vasárnapra rekord számú közönséget várnak, és a 150 ezredik látogatót az Alföldi Porcelángyár és a TŰZEP egy teljes fürdőszobával ajándékozza meg.

Munkatársaink a híradástechnika és a műszeripar kiállítását keresték föl a vásárbán. A Videoton gyárnak ezúttal is volt újdonsága a szegedi vásárbán, sláger lett a tetszetős Mini-Vidi televízió, amelyet az üzletekben is lehet már vásárolni. Sokan érdeklődtek a kisméretű készülék iránt, hiszen szívesen vásárolják második tévének a lakásokba, és természetesen nyaralókba, de kirándulásokra is megfelel, hiszen a személygépkocsik akkumulátoráról üzemeltethető. Újdonságként mutatták be a Líra elnevezésű táskarádiót, amely korábban magnetofonnal volt egybeépítve. Három alaptípusú sztereó rádiót mutatnak be a vásárbán kitűnő hangdobozokkal. A színes televíziók közül a Color-Star és a Munkácsy-Color látható, kettő- és egynormás kivitelben. A Videoton gyár képviselői elmondták, hogy a szegedi VIDIA Kereskedelmi Vállalattal megegyeztek abban, hogy szakembereiknek, de

A Videoton gyár termékbemutatója

Az újkígyósi fedellemezű tetőszigetelési bemutatójára is sokan kíváncsiak a vásárbán

minden érdeklődőnek sztereoismeretűt rendeznek.

A Kontakta Alkatrészgyár az idei szegedi vásárra ugyancsak hozott új termékeket, sőt azokkal elnyerték a vásári nagydíjat is. A vállalat három gyárában — közöttük a szomszédos szentesi gyárban — összesen 820 millió forint értékű terméket készítenek évente. A híradástechnika és a számítástechnika részére gyártanak 10–20 milliós darabszámban apró, de nagyon lényeges alkatrészeket. A Kontakta közvetlenül is exportál termékeiből, de gyártmányaik

jelentős része közvetve — műszerekbe, berendezésekbe építve — jut el a világpiacra.

A Kontakta szentesi üzemében villamosszerelési anyagokat készítenek; foglalatokat, dugaszoló aljzatokat, kapcsolókat. Az új és szép színes kapcsolókat kapták a vásári nagydíjat. Érdekes új termékük a porcelánfoglat, amelybe nyugodtan lehet erősebb égőket is használni, nem „pörkölődik”, mint a bakelit foglalat. A Kontakta által gyártott Kontaset építészkevény jelent még újdonságot a híradástechnikának és a műszeriparnak, hiszen ezt a cikket elsőként kezdték gyártani hazánkban, és keresett lett a KGST-országokban is.

A villamoscikkek egész sorát mutatják be ipari szövetkezetek és állami vállalatok. A szakemberek körében elismerést aratott a Ganz Műszerművek és a Ganz Villamossági Művek készülőgyárában bemutatott termékek. Az Elektrófém és a Fénycső szövetkezetek, a Ravill és a Trakis szövetkezetek, valamint a VBKM berendezések, lámpák arattak szép sikert a látogatók körében. Az Ipari Műszergyár Ikladról érkezett a vásárra. A vállalat gyáraiban 4000 ember dolgozik, és közel 800 millió forint értékű terméket gyártanak évente. Exportjuk is jelentős, különösen a tőkés országokban. Szellőzőberendezéseiket jól ismerik az ipari üzemek és mezőgazdasági szövetkezetek. Minden idehaza gyártott háztartási géphez az ikladri Thermoflux készítő, tetszetős, fehér színű műanyagból készül, s formája igazán modern. A vállalat képviselője, Oberczian Géza elmondta, hogy hamarosan korszerű asztali ventilátorokat is gyártanak a hazai piac igényeire igazodva.

D. L.

Összjáték

Az értelmező szótár szerint az összjáték „színjátásban, zenében, sportban a résztvevők pontos, jól begyakorolt együttműködése”. A tél derekán nyilvánosságra hozott műsorterv, s az őszi összefoglaló értékelés közti időben több száz, az első próba és az utolsó előadás között negyven napon több ezer ember pontos, jól begyakorolt együttműködésének eredménye: a szabadtéri. Összjáték tehát, az öt bemutató 16 előadására időzített összjáték. Az ember tragédiájától a mai utolsó előadásának napján ennek az összjáték-nak néhány epizódját felvilágosítva köszönünk el.

Hónapokkal előbb

Március. Kész a műsornaptár, s az előzetes szereposztások, ilyenkor derül ki, ráér-e a nyáron a Virágúslány, elengedik-e a filmforgatásról az egyik Gyóst? Már számolják, hány köbméter fára és milyen parókákra lesz szükség, stencilezik a darab szövegét, a főszereplők szabad idejükben már tanulnának. Áprilisban a jelmeztervező körbetelefonálja a színházakat, hány fekete köpenyt tudnának kölcsönadni, és Pesten, egy délután, egy presszó asztalánál először ül le Éva jövődó Ádámja mellé. Az Idegenforgalmi Hivatalba megérkezik a levél, amelyben július 12-től lefoglalják az Apáthy-kollégium szobáit.

Május elején a szervezők-nél már csak néhány száz belépőjegy maradt, és hol van még a bemutató! A Játékok műszaki vezetője szerint máris túl közel, javában dolgoznak az asztalosok a téren, és megannyi a dolguk.

A kísérőzenét Liszt műveiből kellene összeállítani, a díszletváltozások idejét percesen csak a téren tudjuk majd lemérni — s beszélgetésük kor az előadás rendezői még nem sejtik, hogy erre csak az első főpróbán kerül majd sor. Július 12-én délelőtt tökéletes szövegűdással tartósszínházban megérkeznek Szegedre a főszereplők, ők már jó pár pesti próbán találkoztak egymással, de a többiek most először. Tíz nap múlva bemutató.

Az utolsó napok

Az első nap. A színházban tartott délelőtti próbán mindenki keresi a színpadi helyét. Aztán este a téren elvész a biztonság, a két lépésből tíz lesz, a suttyósból közzepes hangerő és mindig csak előre arccal, mert a mikrofonok nagyurak.

A második napon szélesíteni kell az egyiptomi trónszéket, hogy Éva elférjen Faraója mellett, a kelléktár vezetője egy hosszú kötél vastagításán törli a fejét, utóvégre nem nádból madárfészket, hanem kőből piramist építenek a rabszolgák. Futás a fodrászárba, a korcsütéseket a hátukra kell fésztetni, és a római gladiátoroknak is túl fehér a bőrük. Harci feladatuk: premierig lebarolni a Szőke Tiszán.

A negyedik nap. A főügyelőnek feltűnik, hogy nem látja a színpadot a fülkájából. A díszlettervező kukucskálójablakot nyit előtte, ez már legalább a huszadik kérelm. És kellene még negyven lándzsa az athéni színház. Csak asztalosmunkát ne, csak azt ne, nincs aki megcsinálja.

A hatodik nap még mindig tart a kánikula. A világosító tornyok estig őrzik a nap melegét, a reflektorok mellett legalább 50 fok a meleg, még alkonyat után is. Szerencsére szűnyög egy darab sincs, aranyérem viszont négy. A rádiót tessék azonban kikapcsolni, Keplerig mégsem juthat el az olimpiai közvetítés. Hiányzik két szereplő, majd a sűgőlyöket beolvassák a szövegüket. Egyébként Thersites betéve tudja az egész Tragédiát, ma kivételesen ő is elmondhatja azt a négy mondatot.

A nyolcadik napon minden kellék a helyére kerül, a fáklyákat időben meggyújtják, a statisztacsoportok megtanulják, hol kell „hallani” és hol „könyörülni, vezéren” kiáltaniuk, a díszletezők megkapják színes trikóikat, s az öltözőkben is lenyugszanak a kedélyek. A főpróba előtti percekben a magnósok fülkéjében még javában vágják a szalagot, az eső kapóra jön, arra a húsz percre nagy szükség van: nyilvános próba.

Es aztán: „S te, Lucifer, hallgatsz, önhittén állsz, dicsegetemre nem találsz-e szót...” — dehogyan nem talál, csak éppen nem hallatsz. Merthogy az esővíz is megtele a maga útját, átázta a kábeleket, a főpróba közönsége elnéző, inkább ma, mint a bemutatón. A kényszerű technikai szünetben néhányan rosszmájúan az Úr szavát idézik: „Évmillióig eljár tengelyén, míg egy kerékfokát újítani kell.”

Percek múlva

Az előadás. Fél hétkor megkérdezik a meteorológiát, várható-e eső. Hát... Gyülekeznek a statiszták, és a felhők. A színpadmester bizakodó: felgyöngyölik az esővédő ponyvát. A világosítók — igazán nem a színjáték kedvéért, de — világosban állítják be a reflektorokat, fényüket nem látják, majd igazítanak rajtuk, ha besötétedett.

Hétkor a hangkeverőasztalnál néma ellenőrzés kezdődik, hogy „élnék-e” a mikrofonok. A színpadra már csak jelmezben lehet belépni. Lent az alagsori öltözőben Cluvia még egy kis zöldet tesz a szempillájára fölé, Ádám a gyorsöltözések helyét memorizálja Luciferrel. Elhangzik az utolsó instrukció: csak nyugodtan gyerekek, mint eddig. Az egyetemi színpadosok már megkezdtek az előadás előtti színpadi sétájukat, jöhet a második, aztán a harmadik fanfár.

A nézőtér közepén fejére teszi a fülhallgatót az előadás két technikai vezetője, egyikük a fény, szomszédja a hang korlátlan ura az előadás alatt. A fülhallgatóban összekeverednek a már suttyogóra tompított hangok, és nincs igaza Madáchnak, mert nem „hiányzik az összhangzó értelelem”. Még két perc, aztán a nézőtér feláll öt-ezer ember: a Himnusz. Kinek hat-, kinek kéthónapi, kinek csak tíznapos munkája ért véget. „Be van fejezve a nagy mű.”

A gép forogni kezd, az alkotók — százan, ezren — ma a harmadik előadás után, megpihennek.

Pályi Katalin

A művészetben nincs nyugdíj

Beszélgetés Simándy Józseffel

Három éve ment nyugdíjba az Operától, ám azóta is láthatja-hallhatja a közönség. Az utóbbi időben Fertőrákoson az Aidában és a Trubadúrban, a szegedi Játékokon pedig egyik klaszszikus szerepében: Bánk bánként.

— Mi a „titka” annak, hogy Simándy József még mindig a régi, mintha nem is ment volna nyugdíjba?

— Semmiféle titokról nincs szó. Ha az ember egyszer megtanult énekelni, azt is tudnia kell, hogy az igénybevétel során hangjával jól tudjon gazdálkodni. Meg akartam és meg akarom őrizni a hangomat, szépen akarok énekelni, míg csak az erőmből futja. Csak az Operaháztól mentem nyugdíjba, nem az énekléstől. A művészetben nincs nyugdíjas életmód, a változás legfeljebb annyi, hogy kevesebb a kötöttség, egy-egy fellépési meghíváskor jobban figyelembe tudom venni a körülményeket, nincsenek kényszerhelyzetek. Ez persze egyáltalán nem jelenti azt, hogy akár egy jöttányival is „lezserebben” készülhetnék föl egy-egy előadásra. Szabadabban dönthetek, de ez

„Hazam, hazam...”

— hangsúlyozom — a művészi teljesítményt cseppet sem befolyásolhatja. Azt vállalhatom el, ami jölesik, de nyújtani épp annyit kell, mint úgynevezett „aktív” korban.

— Mik a tervei, mikor, hol hallhatjuk a közeljövőben?

— Még a nyáron Martonvásáron Beethoven IX. Szim-

fóniájában fogok közreműködni, a csodálatos nyírbátori templomban pedig Ferencsik János vezényletével Kodály Psalms Hungaricusát adjuk elő. Ezt egyébként még ez évben, december 16-án a szegedi közönség is hallhatja majd. Ezeket kivül rádió- és tévéfellépéseim éppúgy lesznek, mint talán egy jügoszláviai koncertsorozat és Bánk bán-előadás — ha mindezt jut idő. Továbbra is fellépek az Operában is. Általában mindazt elvállalom, ami nekem is jó, hiszen akármekkora közhely, csak igaz: a közönséget nem lehet félrevezetni. Legalább úgy kell élni, úgy kell készülni egy-egy előadásra, mint — hogy napi hasonlaltal éljek — egy-egy olimpiai aranyérem megszerzésére. S mindezt annak a tiszteletnek jegyében, ami megilleti a hozzáértő, igényes közönséget, amely tényleg csak akkor tapsol, ha valóban tetszik neki a művész produkciója. E célok, követelemények elérésében és teljesítésében, ebben a munkában pedig nincs, nem lehet nyugdíjas művész.